

til. Det er Noget, der er lige farligt saavel til den ene som den anden Side.

Med Hensyn til den anden Del af Forespørgselen har man jo foreløbig Intet at vente af den høitagtede Minister. Smidertid lovede den høitagtede Minister at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal. Jeg nærer nu den Tro, at det var bedst ikke blot for os men for Sverrig, om man virkelig vedtog en Bestemmelse om, at Kvæg ialtsald indtil videre ikke maatte udføres samtidsigt fra begge Lande i samme Skib til England. Det tror jeg var nyttigt for begge Lande, ialtsald fra nu af og indtil en Tid er gaaet. Jeg ser meget vel, at der kan være mange Hindringer, og at den høitærede Minister, hvis han vil gennemføre dette, vil møde mange saadanne. Jeg antager, at den høitærede Minister kan gennemføre dette, at han har den fornødne Bemyndigelse i Lovgivningen til at kunne udstede et saadant Forbud. Jeg er ikke sikker derpaa, og kunde derfor ønske at høre den høitærede Ministers Mening. Hvis en saadan Bemyndigelse ikke er tilstede, vil altsaa, forsaavidt en saadan Anordning skulde træffes, en Lovbestemmelse være nødvendig for at udvide Ministerens Bemyndigelse. Idet jeg altsaa i formel Henseende maa være den høitærede Minister taknemlig for hans velvillige Meddelelser angaaende, hvad Regjeringen har gjort, skulde jeg dog ønske, at man snarest muligt kunde komme til de fornødne Forsigtighedsregler og under disse Forhandlinger ogsaa vilde høre vore Forhandlere i England ad med Hensyn til det sidste Spørgsmaal. Jeg tror, at man derigennem vilde faae vægtige Motiver for et Forbud imod, at begge Landes Kvæg indføres til England samtidsigt i samme Skib. Hvis altsaa den sidste Del af Forespørgselen skulde fremmes i den af mig angivne Retning, og Kommissionen kunde komme til mere betryggende Forholdsregler end nu, antager jeg, at Forespørgerne forsaavidt ikke have Noget at beklage sig over med Hensyn til den Maade, hvorpaa denne Sag er kommen under Forhandling.

Indenrigsministeren (Steel): Det er jo ikke tænkeligt, at en Forespørgsel skulde løbe af, uden at der skal rettes Bebreidelser eller reises Tvivl om, hvorvidt Regjeringen har truffet det Rigtige eller ikke. Jeg maa imidlertid sige, at det dog forekommer mig, at den ærede Forespørger har anvendt et vist Maadehold i den Henseende, og jeg skulde derfor for mit personlige Vedkommende ikke have fundet Anledning til at imødegaa, hvad den ærede Forespørger har sagt, men jeg skylder dog Svar paa et Par Punkter. Det er vel muligt, og jeg tror, at det er saa, at der ikke eksisterer noget direkte Lovbud, som afgjør, at Regjeringen kan forbyde fremmede Skibe at tage Fragt af Kreaturer. Men selv om det ikke er Tilfældet, hvad jeg ikke tør udtale be-

stemt, er jeg ganske vis paa, at det staar i Regjeringens Magt at forhindre det. Hvad jeg dog tillige maa bemærke for mit personlige Vedkommende, er, at vor Lovgivning, navnlig Loven af 29de December 1857, paa ingen Maade paa-lægger Regjeringen i Tilfælde af, at der i fremmede Lande udbryder Sygdomme af den Beskaffenhed, som her er omtalt, — og der er jo flere, der kunne sættes i Klasse med den, — en ubetinget Forpligtelse til at udstede et Udførselsforbud, og at Regjeringen altsaa i dette Tilfælde ikke har viist sig Lovgivningens Bestemmelser overhørig.

Chr. Jensen: Den Forespørgsel, der idag er fremkommen til den høitærede Minister, har en saa stor Interesse for vort Land, at den nok fortjener den allerførste Opmærksomhed. Jeg har i lang Tid tænkt paa, at det var godt, at en saadan Forespørgsel kom frem. Endelig nu først idag er den foretagen. Der er nu af Forespørgerne oplyst, hvad vi jo iøvrigt vide Alle, at der i Løbet af eet Aar er fremkommet to Tilfælde her i Landet, om hvilke det officielt er erklæret, at vedkommende Besætninger vare besængte med ondartet Lungesyge. Begge Gange er det bevist, at de Kreaturer, der have været besængte med denne Sygdom, ere indførte fra Sverrig, og det er rygtevis sat i Scene i de allerførste Dage, at der maaste er et 3die Tilfælde heri Byen. Det er Noget, der ikke er officielt konstateret endnu, men Tiden vil vise, hvad det er. Nu blev det i Forbigaaende bemærket af den ærede Ordfører for Forespørgerne (Berg), at Regjeringen ikke var forpligtet til at gjøre Indførselsforbud mod Kreaturer fra Sverrig; men det maa vel ligge i, at Sygdommens Tilstedeværelse ikke endnu var erklæret for officiel i Sverrig; men i alt Fald, selv om Saadant var Tilfældet, tror jeg dog, der var en væsentlig Grund for Regjeringen til strax at udstede et saadant Forbud. Vi vide jo Alle, at Sverrig vedligeholder en livlig og jevnlig Indførsel af Kvæg fra Holland, som er et Land, i hvilket den ondarte Lungesyge siges altid at kunne findes, og som derfor er erklæret for smitsomt. Sverrig indfører navnlig det bekjendte forthjelmede Kvæg, som vi have set her ved Landmandsforsamlingen i Kjøbenhavn; det er hollandsk Kvæg, og da Sverrig som sagt saaledes for en Del forsyner sig med Kvæg fra Holland, er der en Kilde til, at den ondarte Lungesyge altid kan blive indført til Sverrig. Jeg tror derfor, at det ogsaa er en Grund for os til her at være saa omhyggelige og saa agtpaaagivende som muligt for, at Sygdommen ikke bliver indført her. Det tror jeg, vi med Føie kunne sige, at vi ikke have været her, da det nu i to Tilfælde er konstateret, at Sygdommen er indført fra Sverrig, og maaste det tredie er i Vente. Dette skal jeg imidlertid forbigaa. Da vi nu imidlertid vide, at Syg-